

Versek.

Az én virágom.

Olyan mint a rongyolt öltözetű vándor,
Akinek fehérén maradt meg a hite;
Tépní azt megtudták, megölni senkise.
Olyan csöndes, fájó mindenik dal róla . . .
Az én virágom a fehér őszi rózsza.

Soha sincs pompázás az ő nyílásában,
Örökkön egyforma egyszerű szépsége.
Ahogy megszületett, úgy éri a vége.
Hogy a hattyú kikél, s lebukík a tóba . . .
Az én virágom a fehér őszi rózsza.

Mikor a dér immár hullatja a szírmot
Ráhull az őszi nap bágyadó világa,
Ott inog a kertben reszkető virága.
Míntha a természet kiszállt lelke volna . . .
Az én virágom a fehér őszi rózsza.

Az igénytelenség, s csönd az ideálom
Az egyszerű színek, nem a lángolások.
Azért gondolok én, mindennűnen rátok,
Míg lelkem az élet nehéz útját rójja . . .
Sok szomorú, bágyadt, fehér őszi rózsza . . . !

Magyar érzés.

Én imádom a szülőföldem',
Kis madárházunkat a sorban,
S a kertet, ahol játszva törtem
Piros rózsákat gyermekkorban.
Én imádom a szülőföldem'.

Nekem testvérem ott az erdő,
 Ha szellő zúg a fákon végig,
 A lombcsirása, hozzám eljő
 S a szívem rája mindig vérzik.
 Nekem testvérem ott az erdő.

Az én örömem most is ott van,
 Valahol künn a faluvégen,
 Hol aranyszárnyú lepkét fogtam
 A puha fűben réges-régen,
 Az én örömem most is ott van.

És kicsordul a szemem könnye,
 S lelkem fölējük sirva tartom
 Mind-mind az emlék drágagyöngye,
 Hegy, völgy, patak, virág a marton.
 És kicsordul a szemem könnye.

Vigyenek oda vissza, holtan,
 Ha messzi hullna rám az éjjel.
 Gyermekek a Nyárad mellett voltam,
 S egy székely házból jöttem én el.
 Vigyenek oda vissza holtan.

Székely nóta.

Székely vagyok, hegyország fia,
 Csaba tudója, keresője,
 A marosszéki piros páris,
 S a vadvirágok szeretője,
 A vad virágok szeretője.

Nem nyugalmas éden a hazám,
 Vihar tör a fákat nálunk.
 Sokszor a felhőmosta bércek
 Kemény, töretlen ágyán hálunk,
 Kemény, töretlen ágyán hálunk.

Erdő, patak, virág: a szívem,
 A dacos sziklák: akaratom,
 Vészben a felhőkkel beszélek,
 Máskor virágos a kalapom,
 Máskor virágos a kalapom.

A vérünket, azt megölelem
Ellenségnek a lelke villám!
Mint ha az égen zúgó felhő
Hulló, haragos könnyét innám,
Hulló haragos könnyét innám.

Szép a dalunk, ha csöndes éjjel
Harangnyi hangon bűg az erdőn.
Patak futása selyem réten,
Az aranykalász ringón termőn,
Az aranykalász ringón termőn.

A legszebb út a Hadak útja,
A legszebb föld a Csaba földje
Élet lesz még a halálom is,
Ha itt nyugszom a székely földbe'
Ha itt nyugszom a székely földbe'!

Petres Kálmán.